

Пројектовање софтвера

Фаза прикупљања корисничких захтева

Најчешће грешке и препоруке за фазу прикупљања корисничких захтева приликом израде семинарског рада

1. Вербални опис система
  - i. Вербални опис система треба да пружи текстуални, неструктурирани опис најзначајнијих функционалности система који се пројектује, не улазећи у детаље на који начин ће функционалности бити пројектоване. Вербални опис треба да омогући идентификацију случајева коришћења, што представља прву следећу активност у овој фази.
2. Модел случајева коришћења треба да буде направљен коришћењем стандардне УМЛ нотације
3. У листи идентификованих случајева коришћења мора се идентификовати и означити бар један сложени случај коришћења. На консултацијама образложити зашто је одређени случај коришћења сложен.
4. Спецификација случајева коришћења
  - i. Случајеви коришћења не треба да прејудуцирају било каква технолошка решења, па у складу са тим не треба да садрже информације о графичким компонентама које ће бити коришћене (не треба помињати екранске форме, текстуална поља, дугмад...), врсту складишта података (уколико систем треба да сачува податке, не треба у спецификацији помињати базу података, датотеке и сл. већ је довољно написати да систем памти податке о одређеном концепту) и сл. Случајеви коришћења треба да опишу интеракцију између корисника и система независно од будуће конкретне реализације ове интеракције.
  - ii. Предуслови треба да дефинишу стање система које омогућава почетак основног сценарија случаја коришћења. Нпр. потребно је обезбедити унос података о пословним партнерима, где се између осталих података, мора евидентирати место у коме је седиште пословног партнера. У том случају, предуслов за почетак основног сценарија је да постоји учитана листа места која је доступна актору.
  - iii. Кораци у основном сценарију морају бити нумерисани.
  - iv. Кораци у сценарију морају бити обележени врстом акције (АПУСО, АНСО, АПСО, СО или ИА).
  - v. Кораци у сценарију, треба да прате логичку секвенцу у односу на врсту акције. Дакле, ако се зна да извршење системске операције позива актор (АПСО), а по позиву систем извршава системску операцију (СО), након чега извештава актора о извршењу операције (ИА), оваква секвенца мора бити увек испоштована. Ако би се у сценарију предвидела два узастопна корака који са врстом акције СО, то би

- представљало грешку, јер суштина СО је да представља један одговор на један захтев актора, а у овом случају се поставља питање ко позива другу СО?
- vi. Корак сценарија са врстом акције ИА треба да садржи текст поруке под наводницима која ће бити приказана актору.
  - vii. Случајеви коришћења који подразумевају претрагу објекта (обично као корак који предстоји измени одређеног објекта или брисању објекта) обично одговарају следећој секвенци корака у основном сценарију:
    - 1)Актор уноси критеријум по ком претражује *Објекат* (АПУСО)
    - 2)Актор позива систем да пронађе *Објекат* на основу критеријума (АПСО)
    - 3)Систем претражује *Објекте* по критеријуму (СО)
    - 4)Систем обавештава актора о успешно извршеној претрази поруком „Претрага је завршена!“ и приказује пронађене *Објекте* (ИА)
    - 5)Актор бира *Објекат* који жели да измени/обрише (АПУСО)
    - 6)Актор позива систем да учита податке о одабраном *Објекту* (АПСО)
    - 7)Систем учитава податке о одабраном *Објекту* (СО)
    - 8)Систем обавештава актора о успешном учитавању података о објекту поруком „Одабрани Објекат је приказан!“ и приказује податке о одабраном *Објекту* (ИА)
    - 9)...н) акције специфичне за конкретан случај коришћења (брисање, измена и сл.)
  - viii. Коришћење „коначне обраде Објекта“ (пример СК1 у Скрипти) треба да буде са јасним разлогом. Пример СК1 за то има разлог јер не треба дозволити измену издатог рачуна, па се коначном обрадом рачун „закључава“ и могуће га је само сторнирати.
  - ix. Алтернативна сценарија морају референцирати нумеричку ознаку корака у основном сценарију на који се односе.
  - x. Алтернативна сценарија треба да садрже текст поруке под наводницима који ће бити приказан актору.
  - xi. Алтернативна сценарија која прекидају извршење основног сценарија, а која се односе на корак основног сценарија који није посљедњи, треба да назначе да се прекида основни сценарио. Ако се овакав алтернативни сценарио односи на посљедњи корак основног сценарија, не треба писати да се основни сценарио прекида, јер се наведеним кораком он свакако завршава.